

JĀZEPS CIBULIS

(1904–1983)

Jāzeps Cibulis dzimis 1904. gada 9. maijā Šķilbānu draudzē, Augstasila sādžā. Viņa tēvs bija zemkopis un arī dzirnavu īpašnieks. Apkārtnes iedzīvotāji viņu bija iesaukuši par Meļņiku. Ģimenē bija pieci bērni: 2 dēli un 3 meitas (vecāko dēlu sauca par Staņislavu, bet jaunāko – Jāzeps). Tēvs jaunāko dēlu sūtīja skolā, jo vecākajam bija jāturpina tēva gaitas.

Kad Jāzeps beidza Briezčiema 4-klasīgo pamatskolu, viņš turpināja mācības Baltinavas 6-klasīgajā pamatskolā un pēc tās beigšanas 1921. gadā iestājās Aglonas vidusskolā, pēc tam Rīgas Garīgajā seminārā. Par priesteri viņu iesvētīja arhibīskaps A. Springovičs svētā Jēkaba katedrālē 1932. gada 8. maijā. Primīcija notika 29. maijā Šķilbānu baznīcā, piedaloties prāvestiem D. Makijonokam, V. Franckevičam, V. Zondakam, A. Turkam un K. Kangaram. Dedzīgi sprediķoja Tilžas prāvests K. Kangars.

Īsu laiku jauniesvētītais priesteris strādāja Viļakā un pēc tam par vikāru pie dekāna A. Urbša Ludzā. No 1933. līdz 1936. gadam J. Cibulis jau kalpo Jūrkalnē. Te viņam bija jāapkalpo Sarnatu un Sakas katoļticīgie. Sakā jau no 1930. gada bija iebraukuši katoļu jaunsaimnieki, ap 60 ģimeņu, bet tiem nebija telpu dievkalpojumiem. Tāpēc prāvests J. Cibulis vāca ziedojumus baznīcas būvei, braukdams pat līdz Piedrujai. Sakas baznīcas namu viņš uzcēla 1935. gadā: 12 × 8 m lielu. Būvdarbu vadītājs bija J. Augulevičs lietpratēja J. Brūziša vadībā.

Dievnamu uzcēla kapsētas tuvumā, kas bija ierīkota 1930. gadā. Baznīcu iesvētīja un pirmo dievkalpojumu J. Cibulis noturēja 1935. gada 20. oktobrī. Dievkalpojumi notika katru mēnesi. Jaunuzcelto dievnamu apmeklēja arī bīskaps J. Rancāns.

No Jūrkalnes J. Cibulis 1936. gadā pārceļas uz Lēnām, no kurienes apkalpoja Vaiņodes, Saldus, Pampāļu un Cieceres draudzi. No 1939. līdz 1944. gadam J. Cibulis kalpoja Rubenē, 1945. gada pirmo pusi – Ciecerē, bet 1945.–1947. gadā Brunavā, apkalpojot Bausku un Budbergu.

1947. gadā prāvests J. Cibulis atgriezās Latgalē: 5 mēnešus kalpojot Bukmuižā un Andzelmuižā, pēc tam – līdz 1949. gadam – strādāja Brodaižos, apkalpojot Raipoli un Rundānus. 1950. gadā viņš ir Pasiēnē, apkalpojot arī Zilupi un Istru, bet 1951. gadā – Bērzgalē un visbeidzot Sarkanos.

Prāvests J. Cibulis nomira 1983. gada 4. maijā pēc smagas kājas amputācijas un 9. maijā apbedīts Sarkanu kapos. Dievkalpojumu vadīja Julijans Vaivods.

Savu lēno dabu un dzīves taupīgumu prāvests Jāzeps Cibulis bija mantojis no tēva Ādama un mātes Rozālijas (dzim. Ločmele).

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 48.- 49. lpp.